

Ronov vzpomíná na natáčení Městečka na dlani, vyšla o něm dokonce kniha

Před třičtvrtěstoletím patřil k nejpoblárnějším českým filmům snímek Městečko na dlani, který proslavil Ronov nad Doubravou na Chrudimsku. Tamní pamětník, který si ve filmu také zahrál, nedávno napsal o natáčení knihu.

Snímek pořizený při natáčení filmu Městečko na dlani v roce 1941. | foto: Archiv OÚ Ronov nad Doubravou

Úsměvné i tragické osudy obyvatel idylického městečka Rukapáně ve filmu Městečko na dlani se kdysi staly velkým hitem, podobně jako třeba o několik desetiletí později snímek Vesnička má středisková. Od první mimopražské premiéry filmu v září 1942 si městečko Ronov nad Doubravou přisvojuje ke svému názvu i stejnojmenný slogan.

Jak probíhalo natáčení, popisuje nová kniha. „Kolem jedoucího vozíku s bernardýnem podle pokynů režie poskakovali malí ronovští chlapi, radostný doprovod ležící zachráněné všeobecně vážené filmové postavy. Budiž zde pamětníku této scény podotknout, že mezi těmi povykujícími kluky byl i pisatel těchto vzpomínek, tehdy třináctiletý ‚herec‘,“ napsal například ve své nedávno vydané publikaci její autor Zdeněk Sejček, historik umění, malíř, grafik a pedagog. Fotografem a technickým spoluautorem knihy je o generaci mladší ronovský patriot Milan Žanda.

Na zmíněném vozíku tehdy v létě roku 1941 ležel coby vážený rada Jaroslav Marvan. Nezapomenutelným starostou ve filmu byl dobrák a zároveň nenapravitelný pijan František Smolík, divákům se do paměti vryla i tragikomická postava obecního blouznivce Janka Pudeše v podání rozčepýřeného i dojemného Jindřicha Plachty.

Městečko na dlani

Komedie / Drama

Československo, 1942, 94 min

Režie: Václav Binovec

Předloha: Jan Drda (kniha)

Scénář: Karel Steklý, Josef Mach

Kamera: Julius Vegrich

Hrají: František Smolík, Gustav Hilmar, Marie Blažková, Ladislav Boháč, Marie Glázrová, Vladimír Řepa, Jaroslav Průcha, Blanka Waleská, Jaroslav Marvan, Jindřich Plachta, Anna Letenská, Ferenc Futurista, František Filipovský, František Černý aj.

Mimopražská **premiéra** se uskutečnila 4. září 1942 v Ronově nad Doubravou, kde se o rok dříve natáčely exteriéry.

Zdroj: <http://www.csfd.cz>

Ten na konci filmu padá z okna kostelní věže, těsně před tím komíhá rukama i nohama a pohazuje si s okarínou.

„To vše bylo později natočeno v provizorním dřevěném kaširovaném okenním rámu v pražských ateliérech. A jen málokterý pamětník ví, že tím, kdo v Ronově seděl při záběrech zdola v horním kostelním okně, nebyl herec Jindřich Plachta, nýbrž pomocný režisér Karel Hašler. Důvod záměny byl v té době známý - byla to Plachtova zdravotní indispozice,“ prozradil Zdeněk Sejček.

Zástup za nemocného Plachtu byl poslední filmovou rolí Karla Hašlera - brzy poté byl ještě během natáčení zatčen a ještě téhož roku byl tento písničkář, herec, textař,

skladatel, spisovatel, scenárista, dramatik a režisér umučen v koncentračním táboře Mauthausen.

Je paradoxem, že byl možná zatčen na udání režiséra filmu Václava Binovce, což se ale nikdy s naprostou jistotou nepotvrdilo.

Autoři dokumentují textem i fotograficky řadu dalších filmových záběrů natočených v Ronově nad Doubravou, popřípadě u Lovětína a na dalších místech v Železných horách.

Režisér jednal se zástupci města poprvé o podmínkách pro natáčení v dubnu roku 1940, vedle potřeby uzavírky některých ulic požadoval i pronájem větší místnosti, nakonec to bylo přízemí radnice. Natáčelo se hlavně v létě roku 1941.

Obyvatelé města na úpatí Železných hor byli hvězdami filmového plátna okouzlení. Podle pamětníka je nejvíc zaujal Plachta, ale velkou pozornost, zvláště kluků, upoutal herec Ferenc Futurista, který celé dny chodil v barevné historické uniformě venkovského policajta.

Ale své ctitele měli i důstojní František Smolík a Jaroslav Marvan, oblíbený filmový milovník Ladislav Boháč, krásná Marie Glázrová či František Filipovský pocházející z nedaleké Přelouče.

„Filmování výrazně zasáhlo do života obyvatel. Tak enormní zájem o filmařské dění lze snad přirovnat k manifestačním lavinám, doslova totiž ochromil i fungování živnostenských maloobchodů, které jejich majitelé, pod vypjatou psychikou doby, na určitou část dne zcela uzavírali,“ napsal například pamětník.

Ve filmu podle stejnojmenného románu Jana Drdy si zahrála i řada místních ochotníků. Autor vzpomíná na neustále opakované záběry svatebního průvodu, na davovou scénu, při níž byl likvidován plot, na venkovskou pranici a další filmové scény. Řada ronovských záběrů natočených v exteriérech se však podle něj do konečné verze filmu ani nedostala.

Ozdobou publikace s názvem „Městečko na dlani Ronov nad Doubravou“ a podtitulem „75 let od natáčení českého filmu Městečko na dlani (1941 - 2016)“ je nejen řada snímků přímo z natáčení, ale i fotografie porovnávající dnešní a tehdejší podobu různých ronovských ulic a budov.

Autor: Jaroslav Hubený

Zdroj: http://pardubice.idnes.cz/ves-vzpomina-nataceni-film-mestecko-na-dlani-ronov-nad-doubravou-milan-zanda-zdenek-sejcek-gwa-/pardubice-zpravy.aspx?c=A170106_160027_pardubice-zpravy_msv

PUBLIKACI LZE ZAKOUPIT V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ RONOV NAD DOUBRAVOU